

Lekker Gevaarlijk

Hoofdstuk 3

Kim

Ik kijk nog een keer in de spiegel. Alle make-up in de wereld kan de wallen onder mijn ogen niet verbergen. Vanavond vieren we met z'n allen oud en nieuw en als ik ergens geen zin in heb dan is dat wel. Ik weet zeker dat iedereen mij en Erik in de gaten gaat houden en wat doe ik om twaalf uur? Iedereen een gelukkig nieuwjaar wensen natuurlijk, maar ik weet echt niet of ik Erik een hand kan geven, laat staan een kus. Als ik alleen al aan hem denk voel ik de tranen opwellen. "Nee Kim, je moet dapper zijn. Je bent dapper." Mijn peptalk helpt niet. Ik voel me nog steeds beroerd. Ik haal nog een keer diep adem. Ik denk dat ik, een paar minuten voor twaalf, doe alsof ik hoofdpijn heb. Ik draai me om en loop naar beneden. Daar zijn Vivian en Fieke al druk in de weer met de hapjes die Fieke gemaakt heeft.

"Dat ziet er heerlijk uit. Kan ik ergens mee helpen?"

Fieke kijkt op. "We zijn bijna klaar. Hoe gaat het nu?"

Ik slik en slik nog een keer. "Het gaat heel goed. Ander onderwerp graag."

Fieke kijkt me verdrietig aan. "Natuurlijk. Sorry, eh, misschien kun je vast wat glazen klaarzetten? En is het goed dat ik wat in de koelkast zet?"

"Geen probleem. Ik zal eerst wat ruimte maken."

Fieke knikt en ik ben blij dat ik wat te doen heb. De koelkast is eigenlijk al opgeruimd. Daar ben ik heel secuur in. Ik verplaats nog een paar dingen en houd hem dan open zodat Fieke er haar hapjes in kan zetten.

"De champagne heeft Jaap bij de mannen in de koelkast gezet."

Ik knik. Ik wil niet aan hiernaast denken. Daar is Erik en dat geeft nog steeds een gevoel van eenzaamheid. Zo dichtbij en tegelijkertijd zo ver weg. "Ik pak de glazen." Snel loop ik naar de woonkamer. Daar staan alle glazen die ik alleen met feestjes gebruik. Ik zet de glazen klaar en ruim tegelijk een beetje op. De deurbel gaat en Angela en Julian komen binnen. Niet lang daarna komen ook de mannen van hiernaast. Het lukt me om bij Erik

uit de buurt te blijven, wat niet zo moeilijk is, want Erik blijft de hele tijd met Daniël en Mathijs kletsen. Vivian komt bij mij staan. Ook zij lijkt vastbesloten om niet met Daniël te praten. “Wat is er toch aan de hand? Vorige week was je nog helemaal in de wolken en nu ontwijk je hem.”

“Ik wil er niet over praten.” Vivian neemt een slok van haar wijn. Dan volgt er een diepe zucht. “Ik denk niet dat het iets gaat worden tussen ons.”

“Natuurlijk wel. Waarom niet?”

“Heb je gehoord wat hij allemaal zei? Over mij?”

Ik probeer me te herinneren wat ze gisteren allemaal gezegd hebben. “Jullie hebben allebei dingen gezegd die niet heel erg aardig waren.”

Vivian haalt haar schouders op. “Ik was boos.”

“Waarom?”

Ze kijkt me verbaasd aan. “Jij was er toch ook bij? Hij deed niets.”

“Niets? Wat bedoel je?”

“Mathijs stelt voor dat Daniël Jolanda gaat versieren, want daar komt het toch op neer? ‘Contact leggen’.” Vivian maakt haakbewegingen met haar vingers.

“Eh ja, zoiets.” Ik probeer er niet aan te denken dat Erik zo ook mijn leven is binnengekomen. Snel richt ik me weer op Vivian. “Ik snap het nog steeds niet. Dat was toch Mathijs’ idee? Dat kun je Daniël toch niet kwalijk nemen?”

Vivian kijkt me boos aan. “Hij deed niets, hij zei ook niets. Als ik niets gezegd had, dan zou Daniël zaterdag in de kroeg zitten om Jolanda te ontmoeten.”

Eindelijk begrijp ik het. Ik kijk om en zie dat Daniël zich juist weer tot Erik richt. “Ga naar hem toe en praat het uit.”

“Hij zei niets omdat het een project van de ridders was.” Vivian kruist koppig haar armen voor haar borst. “Ik wil niet iemand die mijn broers en hun clubje belangrijker vindt dan ik. Ik wil dat hij in de eerste plaats voor mij kiest.”

Ik zucht. “Als je dat van hem eist, is het beter dat jullie nu stoppen. Daniël is een ridder en zonder de Ridderorde is hij niet de man waar jij verliefd op werd.”

Vivian kijkt me aan met een verdrietige blik. “Misschien wel.” Ze kijkt om zich heen. “Ik weet niet of ik nog wel zin heb in een feestje.”

Ik zucht. “Ik ook niet.”

Vivian legt een arm om mijn schouder. “Dat begrijp ik. Sorry dat ik zo doorga over Daniël. Dit is nog veel moeilijker voor jou.”

“Nee, niet over Erik beginnen, anders moet ik straks huilen.”

“Zal ik je een trucje leren hoe je die tranen in kan houden?”

Ik kijk haar aan. “Zijn daar trucjes voor?”

Vivian knikt. “Wat bij mij het beste werkt is om mijn spieren aan te spannen. Maak jezelf lang en relatief breed. Zo fake je zelfvertrouwen en denk je lijf dat je ‘in control’ bent. Probeer het maar.”

Ik doe wat ze zegt en merk inderdaad dat de behoefte om te huilen verdwijnt. “Dank je wel.”

“Graag gedaan. Een andere manier is om iets naar boven te kijken. Zo verleg je je focus en dat kan ook helpen.”

Ik glimlach. Handig een psycholoog als vriendin.

“Hé, hoe gaat het hier?” Angela komt bij ons staan.

“Goed,” zeg ik snel. “Hoe gaat het met jou?”

“Prima. Fieke heeft weer voor heerlijke hapjes gezorgd.” Angela likt demonstratief haar vingers af.

“Waar is ze eigenlijk?” Ik kijk de kamer rond of ik haar zie.

“In de keuken, om meer hapjes te halen.”

Nu moet ik echt lachen. “Je hebt ze toch niet allemaal opgegeten?”

“Nee, echt niet. Vincent vond ze ook heel lekker.”

“Ik denk dat ik even naar de keuken ga, zodat ik Fieke kan helpen,” zeg ik.

“Niet nodig, daar is ze alweer.” Angela wenkt Fieke dat ze moet komen. Die zet snel het dienblad neer en komt naar ons toe. We kletsen en ik merk dat ik het onverwacht toch leuk vind. Ik ben ook trots op mezelf dat het me lukt om niet naar Erik te kijken. Ik kijk op mijn horloge. Nog tien minuten totdat het twaalf uur is. En dan weet ik ook wat ik ga doen. Ik blijf. Ik ben stoer en ik ben sterk en ik ga me niet verstoppen. En ik kijk wel hoe het om twaalf uur gaat. Misschien kan ik Erik wel stiekem overslaan.

Fieke kijkt nu ook op haar horloge en wenkt naar Jaap dat hij de champagne moet halen.

We zetten de televisie aan zodat we de klok zien. Niet lang daarna zijn Jaap en Mathijs terug met vier flessen champagne. “En er is nog meer wanneer dit op is,” zegt Jaap gul.

De mannen joelen. We tellen gezamenlijk van tien tot één. Zodra iedereen ‘gelukkig nieuwjaar’ heeft geroepen, pakt Julian Angela vast en Jaap Fieke.

Vivian maakt geen aanstalten om naar Daniël te gaan. In plaats daarvan slaat ze haar armen om me heen. “Gelukkig Nieuwjaar zusje. Ik hoop dat het komende jaar je meer geluk in de liefde brengt.”

Ik omhels haar. "Idem dito."

Daarna blijven we naast elkaar staan, terwijl iedereen naar ons toekomt. Ik ben opgelucht en tegelijk ook verdrietig wanneer Erik me een snelle kus op de wang geeft en daarna Vivian een knuffel geeft. Daniël is omgekeerd uiterst koel richting Vivian, maar dat kan ook aan Vivian liggen, want zodra hij naar haar toe komt, lijken haar ogen wel blauwe ijskristallen. Het is eigenlijk nog behoorlijk moedig dat hij haar überhaupt een kus op de wang durft te geven.

Zodra ik mijn champagne op heb, zeg ik zachtjes tegen Vivian: "Ik ben moe ik ga naar boven."

Vivian knikt. "Ik ook."

Ik zeg snel dag tegen Fieke en Angela en druk hen op het hart dat ze niet mogen opruimen, omdat ik dat morgen wel zal doen en daarna ga ik snel naar boven. Opgelucht laat ik me op mijn bed vallen. Ik heb oud en nieuw overleefd en ineens weet ik zeker dat het vanaf nu beter zal gaan. Natuurlijk mis ik Erik nog steeds, maar dat zal beetje bij beetje minder worden. Dat weet ik ineens heel zeker.

#

Kim

"Ik ben benieuwd of Daniël gelijk heeft en Jolanda inderdaad vanavond hier opduikt," zegt Vivian.

Vivian en ik zitten samen in de kroeg. We zitten naast elkaar met onze rug naar de deur. Ondanks dat het weekend is, is het niet erg druk. Wat niet raar is, iedereen is nog aan het bekomen van oud en nieuw. "Sinds wanneer heb jij geen vertrouwen meer in Daniël?"

Vivian haalt haar schouders op. "Hij kan ook fouten maken."

Voordat ik kan reageren hoor ik Daniël in mijn oortje.

"Genoeg gekletst, Jolanda is er." Daniël klinkt kortaf, maar Vivian was ook niet heel erg subtiel. "Ik hoor van Vincent dat Raoul er ook bij is."

"Wat?" zeg ik zo zachtjes mogelijk. "Wat doet hij hier?" Terwijl ik dat zeg, blijf ik Vivian aankijken, zodat het net lijkt alsof ik tegen haar praat.

"Raoul heeft jullie gezien, hij en Jolanda zijn nu aan het overleggen." Daniël klinkt weer rustig als altijd.

"Dus Raoul is er ook bij? Nou ja, dan heb je dat maar gehad. Ik kan me voorstellen dat die eerste keer wel spannend is," zegt Vivian.

"Valt wel mee, ik ken Raoul en dus..." Dan voel ik een tik op mijn schouders en kan ik

eindelijk omkijken. “Hé hallo. Dat is lang geleden.”

“Dag schatje,” Raoul trekt me in zijn armen. Mijn eerste reactie is om hem weg te duwen, maar Raoul heeft me stevig vast. “De beste wensen voor het nieuwe jaar. En probeer een beetje te ontspannen,” voegt hij er wat zachter aan toe.

Ik voel me rood worden. Ik had niet verwacht dat hij me meteen zo intiem zou begroeten. Hij laat me voorzichtig los, zodat Jolanda me ook kan begroeten. Nadat ik haar ook de beste wensen voor het nieuwe jaar heb gewenst, vraag ik: “Hoe gaat het nu met jou?”

“Het gaat best goed met me.”

Jolanda kijkt vragend naar Vivian.

“Mag ik je voorstellen aan Vivian?”

Jolanda steekt haar hand uit en zegt haar naam.

“Komen jullie bij ons zitten?” vraag ik, daarbij kijk ik naar Raoul en lach zo lief mogelijk. Wat niet meevalt, want ik ben nog steeds van mijn à propos door zijn begroeting.

“Ja natuurlijk,” Raoul kijkt naar Jolanda.

Die knikt. “Dan kunnen we even bijkletsen.”

Ze gaat op de barkruk zitten die we alvast stiekem voor haar hadden gereserveerd. Raoul pakt een extra barkruk en gaat naast me zitten. Ik voel me enorm opgelaten. Toen ik akkoord ging om zijn ‘vriendin’ te spelen, had ik niet verwacht dat het zo raar zou zijn. Wat gek is, want dit is niet de eerste keer dat ik doe alsof. Toch was het de vorige keer anders. Erik en ik waren toen nog niet echt bij elkaar en we wisten toen nog niet dat Erik de vader was van Max. Ik durf Raoul niet eens aan te kijken, bang dat ik niet verliefd genoeg kijk of juist te verliefd. Wat natuurlijk helemaal niet erg zou zijn, zeg ik streng tegen mezelf. Ik probeer me te focussen op mijn opdracht van vandaag en kijk naar Jolanda. “Hoe lang ben je alweer terug?”

Ze haalt haar schouders op. “Nog niet zo lang. Een week of zo.”

Ik knik. “En je bent nu weer helemaal beter?”

“Volgens mijn therapeuten wel, maar voor de zekerheid doe ik het nog even rustig aan.”

“Heel verstandig,” knik ik. “Wat willen jullie drinken?” Ik laat me van mijn barkruk glijden.

Raoul gaat ook staan. “Ik help je wel.”

Ik had al gehoopt dat hij dat zou aanbieden. Met z’n tweeën aan de bar denk ik dat ik makkelijker met hem kan praten. Ik wil heel graag weten wat Raoul hier doet.

Bij de bar vraagt hij meteen: “Zo, wat wilde je me allemaal vragen?”

Ik rol met mijn ogen, maar dat is meer om hem niet te laten merken dat het me irriteert dat hij me doorheeft. “Wat doe jij hier met Jolanda?”

“Dat kan ik jou ook vragen.”

“Ik ben hier met Vivian om gezellig wat te drinken.”

“En wie is Vivian? Dat heb je nog helemaal niet verteld.”

“Vivian is de zus van Erik.”

“Is dat zo?” Raoul kijkt naar onze tafel waar Vivian en Jolanda rustig aan het praten zijn. Ik kan niet horen waar ze het over hebben. Mijn oortje staat alleen in verbinding met Daniël. Raoul kijkt van Vivian naar mij en ik zie dat hij ineens begrijpt, wat er is gebeurd. “Dus Erik stuurt zijn zus naar een bordeel. Interessant.”

Ik moet heel erg mijn best doen om hem niet hier en nu knock-out te slaan. Zo rustig mogelijk zeg ik: “Hij stuurt helemaal niemand naar een bordeel. Hoe kom je daar nu weer bij?” Ik zucht dramatisch. “Laat maar. Ik dacht dat wij een volwassen gesprek konden voeren, maar blijkbaar is dat te hoog gegrepen voor jou.” Ik draai me iets van hem af en wenk de barkeeper.

“Nu kun je wel de vermoorde onschuld spelen, maar er was iemand in dat bordeel die heel belangrijk voor hem was.”

“Waarom ben je hier samen met Jolanda?” vraag ik nogmaals.

“Jaloers? Wat lief.”

Ik haal mijn schouders op. Het irriteert me mateloos dat hij me zo makkelijk op de kast weet te krijgen en bovendien al mijn vragen weet te ontwijken. De barkeeper is er intussen en ik geef onze bestelling door. Daarna zwijg ik.

“Nou vooruit dan.” Raoul laat het klinken alsof ik er eindeloos over doorgezeurd heb.

“Gerard heeft me gevraagd om een oogje in het zeil te houden. Hij wil niet dat ze, net als de vorige keer, zo verschrikkelijk uit de band schiet.”

“Dus je bent gepromoveerd tot oppas?”

Raoul kijkt me even aan. “Het is een vriendendienst, oké?”